

ročník 6.

3. podzimní zpravodaj

říjen
2008

**Občasník pro kulturní a společenský
život obcí:
TRNOV, HOUDKOVICE, ZÁDOLÍ,
VELKÁ A MALÁ ZÁHORNICE**

Vydává Kulturní komise Obce Trnov

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

dnešní úvodní slovo začnu „Mateřskou školkou“ v Houdkovicích. V období letních prázdnin se nám podařilo - za přispění státní dotace - vyměnit na celé budově okna, vyřešit problémy s vlhkým zdivem, vymalovat kompletně celou budovu, položit nové koberce do ložnice, herny, i do třídy. Nelehký byl i úkol s následným úklidem celé budovy. Velký dík patří maminkám i některým tatínkům, a také členům SDH v Houdkovicích, kteří přiložili ruku k dílu a pomohli zaměstnancům MŠ, aby mohla být školka v řádném termínu a v perfektním stavu otevřena. Přeji nejen dětem, ale i celému personálu Mateřské školy v Houdkovicích, aby se jim v zrekonstruovaných prostorách výborně dařilo.

Pro letošní rok ještě obdržíme dotaci z Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje na opravu chodníku v Trnově před Obecním úřadem, o přidělení peněz bylo Radou Královéhradeckého kraje rozhodnuto až ke konci září, po sepsání smlouvy budeme moci začít s realizací a hlavně vše stihnout do konce roku. Z téhož programu jsme si zajistili dotaci na úroky z úvěru na letošní rok. Dotaci z Královéhradeckého kraje jsme na základě žádosti obdrželi i na hospodaření v lesích.

Na příštím zasedání zastupitelstva budou předloženy návrhy na zhotovení znaku a praporu Obce Trnov, které nám zpracovává heraldik pan Pokorný za pomoci pan Jiřího Hlinovského.

Na listopad 2008 plánujeme I. setkání důchodců z našich obcí, kde mimo jiné vystoupí děti z Mateřské školy v Houdkovicích se svým programem. Máme nově upravené internetové stránky naší obce, tímto vás zvu k jejich nahlédnutí, zastupitelstvem pověřeným správcem stránek www.trnov.cz a jejich aktualizací je Roman Kovaříček. Snahou je, aby internetová prezentace našich obcí byla přehledná a srozumitelná a sloužila ke snadné orientaci a vyhledání základních informací o našich obcích, proto rádi přijmeme i vaše náměty či připomínky.

Jinak Vám přeji do nadcházejících podzimních dnů hodně zdraví a optimismu.

Libuše Brandejsová, starostka

Společenská kronika

Narození nových občánků:

Červenec 2008

Pavel Šimek, Záhornice 14

Srpen 2008

Jiří Hruška, Trnov 7

Životní jubilea

Říjen 2008

Cita Václav, Trnov 61 80 let

Netíková Marcela, Trnov 52 60 let

Rohlenová Marie, Houdkovice 73 86 let

Vilímek Jaroslav, Trnov 59 88 let

Listopad 2008

Čechová Anna, Houdkovice 60 87 let

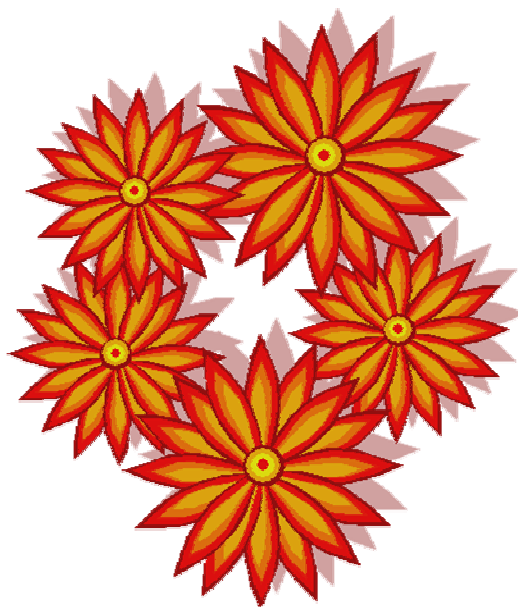
Prosinec 2008

Svatoň Josef, Trnov 78 82 let

Kutíková Zdeňka, Trnov 50 81 let

Burket Josef, Houdkovice 14 81 let

Zilvarová Eva, Záhornice 9 80 let

Všem jubilantům blahopřejeme a přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenost.

Rozloučili jsme se se zesnulými:

3. 7. 2008 Rohlenová Marie, Zádolí 16

17. 7. 2008 Brandejsová Marta, Houdkovice 4

4. 9. 2008 Samek Miroslav, Záhornice 18

V sobotu 20. září 2008 jsme ve zrekonstruované zasedací místnosti Obecního úřadu v Trnově slavnostně přivítali do života nové občánky našich obcí, narozené v lednu až červenci 2008, kterými jsou Nikolka Grabmullerová, Kateřinka Vaněčková, Vanesska Fabiánová, Lukášek Rohlena a Pavlík Šimek. Celou slavnost příjemně zakončily děti z našich obcí svým vystoupením.

Děti a jejich rodiče.

BYLO NÁM SPOLU v mateřské škole PRIMA

V červnu skončil školní rok 2007 – 2008 a všichni jsme se trošku změnili a zestárli.

Děti navíc vyrostly z kalhot a bačkůrek, trošku zmoudřely, naučily se soužití s kamarády, postarat se o sebe a pomáhat si. Šikovné ručičky si odnášely své výrobky a výkresy. V hlavičkách se jim usídlily nové písničky a básničky a do srdíčka se jim zapsala nová kamarádství a vzpomínky na zážitky z akcí z MŠ, divadel, koncertu a výletů.

Často vzpomínáme, jak jsme se loučili se starým školním rokem a kamarády předškoláky.

Všechny děti měly úsměv na rtech a dobrou náladu ze Dne dětí, když šlo 23 capartů pěší túrou do Trnova, kde pro ně bylo připraveno pohoštění ve dvou hospůdkách i v pekárně. Vzpomínáme na veselé putování vlakem do ZOO a na zámek v Častolovicích, na rozloučení předškoláků po skončení besídky i na poslední noční spaní v MŠ v Houdkovicích.

Možná, že to bylo pro někoho smutné, pro jiného veselé loučení, jak už to na závěr roku bývá. Přejeme úspěchy nejen předškolákům ve škole, ale všem dětem, protože podmínkou je

duševní příprava a bohatost života dětí, a proto budme stále nadšeni a žijme s dětmi naplno.

Mateřská škola Houdkovice opět zahájila provoz 1. září 2008.

S podporou obecního úřadu se vydařila velká rekonstrukce (výměna oken a vchodových dveří, malování).

V novém školním roce se sešlo ve školce 28 dětí z okolních vesnic (Trnov, Semechnice, Byzhradec, Záhornice, Podbřezí, Podchlumí, Dobruška a Brocná).

Je zde jedna heterogenní třída, což znamená děti od 2 do 7 let. Provozní doba MŠ je od 6.45 do 15.30 hodin. V MŠ pracuje paní ředitelka Jaroslava Řízková, paní učitelka Lucie Macková DiS, paní kuchařka Jitka Vuršrová a paní školnice Zdena Vaněčková.

Každý měsíc rodiče platí stravné (28 Kč/den), výhodou je, že se neplatí školné.

Stejně tak jako v předchozích letech i v tomto školním roce 2008/2009 nás čekají pravidelné měsíční návštěvy divadla v Rychnově nad Kněžnou, výroba Podzimníčků, Drakiáda, Mikulášsko-předvánoční besídka, pečení cukroví, oslava Vánoc s nadílkou, Tři králové, karneval, masopustní průvod, vynášení tetky Zimy, Velikonoce, Čarodějnice, besídka ke Dni matek, školní výlet, koncert ZUŠ v Opočně, rozloučení s předškoláky a mnoho dalších překvapení.

Od října budou dětem opět nabídnuty tyto nadstandardní aktivity: hudební kroužek „S písťalíčkou za písničkou“ a jazykový kroužek „Hrátky s angličtinou“.

Teď už jen zbývá popřát našim dětem veselé vykročení do nového školního roku.

Adresa MŠ:

Mateřská škola
Houdkovice
Houdkovice 54

518 01 Dobruška
Telefon:
494 662 121

Připravila paní Řízková a Macková

E-mail: ms.houdkovice@seznam.cz

Termín pro

3. trnovskou drakiádu,

pořádanou opět sdružením „Trnov sobě“, byl zvolen na státní svátek 28.9.2008.

„Svatý Václav“ byl tentokrát ke všem přítomným velmi shovívavý a připravil jim velmi pěkné počasí. Jen ty větry byly poněkud slabší než v minulých letech.

Přesto draci, kupovaní i domácí vyrobení, měli snahu vzlétnout, a mnohým (zejména rodičům), se to také podařilo.

Létání s drakem si vyzkoušelo 28 přihlášených dětí ze šestnácti rodin v doprovodu více než 30 rodičů.

Po příchodu na plochu letiště se hned každý snažil o první vzlet. Někteří

zápolili s drakem i větry více než hodinu. Do toho startovali rogalisté – atmosféra opravdu akční.

Odměnou dětem byly opečené párečky a dobrý, teplý a voňavý čajíček, pro dospělé i s rumečkem.

A nakonec paní Netíková rozdávala dárečky v podobě zbrusu nových dráčků, které poslouží snad příští rok.

Nakonec poděkování sponzorům, kteří finančně přispěli k velmi zdařilé akci i hezké neděli.

2008/09/28

Co nového v našich obcích

Začátkem července začala firma pana Vladimíra Silného z Bolehoště s bouráním kamenné zdi v **Zádolí proti Savoy**.

Toto místo bylo po velkou řadu let velmi nevzhledné a navíc bylo přímo před zraky hostů místního kulturního zařízení.

V srpnu bylo dílo dokončeno – odvodňovací pás ze žlabovek a kamenná zeď z opuky, včetně úpravy terénu mezi stromy, které se v době vegetačního klidu pokácí a podle potřeby se místo osází okrasnými dřevinami.

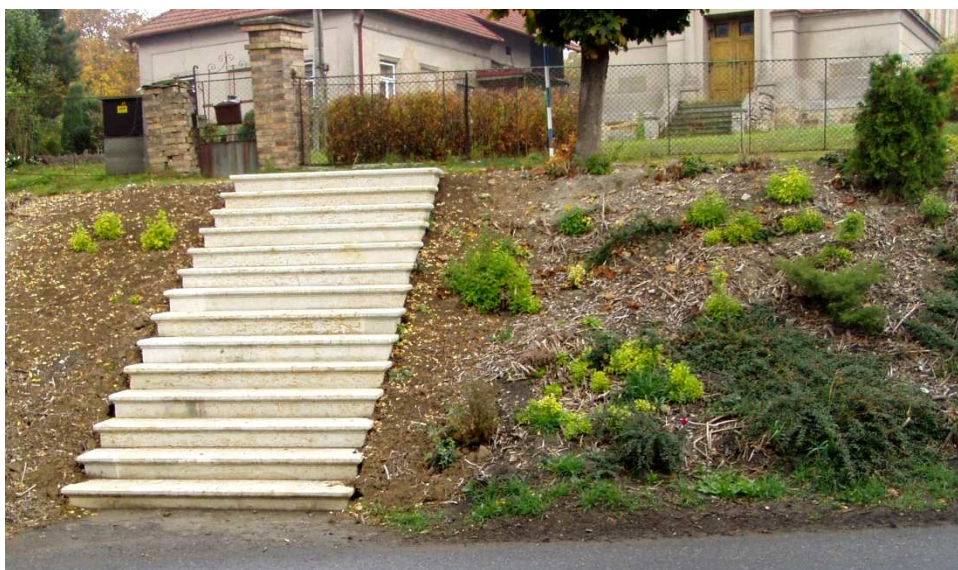

Stejná firma provedla i zpevnění kamenného břehu poldru v Trnově

Oprava pískovcového schodiště v obci Trnov

Na jaře letošního roku firma Kamenictví Kubala zrekonstruovala pískovcové schodiště na svahu u bývalého evangelického kostelíku v Trnově.

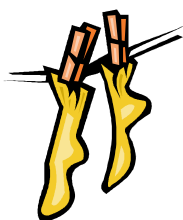
Schody byly rozebrány a odvezeny do provozovny v Čánce, kde byl zanedbaný a prorostlý povrch schodů ošetřen, očištěn jehlováním a lokálně vyspraveny pískovcovou směsí velké odštěpy. Následně do připravených vybetonovaných základů byly

opravené a vyčištěné schody usazeny. Celá stráň je osázena skalníky a stálezelenými dřevinami, až vyrostou bude svah před kostelem opět hezky upraven.

Čtenáři, než se opět zjara proběhnete po nových schodech, může vás postihnout nachlazení, nemoci i „depka“ z krátkého denního světla. Přečtěte si několik fíglů, jak tyto problémy prý řešit:

■ Vlhké ponožky proti rýmě

První pomoc na ucpaný nos? Zkuste své nohy nejprve ponořit do horké vody, potom namočte pár ponožek do studené vody, vyždímejte je a dejte si je na nohy. Přes ně si oblečte ještě pár čistých a suchých ponožek a šup do postele. Vlhké ponožky zlepší krevní oběh, což pomůže i vašemu ucpanému nosu.

■ Čokoláda na krk

Pokud vás škrábe v krku, zkuste čokoládu. Theobromine, který obsahuje kakao, totiž potlačuje nervové senzory a tím mírní bolest v krku.

■ Bramborou proti únavě

Nakrájejte umytou a oloupanou bramboru a na noc ji ponořte do sklenice studené vody. Vodu z brambory ráno vypijte.

V našem zpravodaji občas otiskujeme rozhovory s našimi sousedy, kteří dělají zajímavou, netradiční práci, nebo mají zajímavé povolání nebo zajímavé koníčky.

Jedním z nich je i pan Miroslav Netík, nyní již důchodce, ročník 1946. Pomalu se blíží Vánoce, a proto jsem pana Netíka navštívil, aby nám pověděl něco o své zálibě. Vyrábí totiž věci, které nás asi budou brzy zajímat, a které k Vánocům patří.

Vy jste „Trnovák“?

Nejsem „Trnovák“, jsem rodákem z Dobrého, moje babička mi říkala, že tam nás bylo 21 rodin. Přitom bylo zajímavé, že jsme vzájemně nebyli příbuzní.

Blíží se doba předvánoční, a to je doba, kdy se opět po roce rádi podíváme na tradiční symboly Vánoc, na Betlémy, které vyřezávají šikovné ruce řezbářů. A k nim patříte i vy. O Vás jsem se to náhodou dozvěděl od vaší snachy.

Jste řezbář amatér, předpokládám.

Ano, je to můj koníček, záliba. Ono těch koníčků je víc, člověk hledá časem co ho zaujme. Nemám žádnou uměleckou školu, pracoval jsem v jiném oboru.

A vy jste začal hodně mladý vyřezávat?

Právě že ne, začal jsem až v pozdějším věku, až od těch 80. let, před tím jsem se zabýval zase jinou činností, přišel jsem k tomu tak náhodou. Viděl jsem pěkné vyřezávané loutky. Tak jsem zkoušel vyřezávat taky, ale jenom hlavy, které se mi dařily, ale nakonec ty loutky jsem nedodělal. Postupem času jsem udělal

postavičku a viděl jsem, že mě to zaujalo. Začal jsem vyřezávat celé postavičky, ovšem bohužel člověk neměl tu zkušenost. Tenkrát nebyly k dostání dláta, literatura vůbec nebyla, a tak jsem vyřezával doslova takovým zavíracím nožem, vůbec jsem nevěděl, že se má brousit a jak, tak to bylo tupý, mozoly jsem měl od práce na rukách. Ten první betlém vám ještě můžu ukázat. Tenkrát jsem ani nevěděl, že se dá vyřezávat z lípy, ty první figurky byly z javoru, to dřevo je dost tvrdý.

A vy jste si tu postavičku nějak připravoval předem, nebo jste prostě vzal kus špalku a řekl si: „ teď budu řezat, tohle se mi líbí“!

Tak nějak – tady vám ukážu prvotinu.

Ano je vidět, že je dělaná nožem, bez velkých detailů, spíš zjednodušené linie s mělkými zářezy, ale pěkné.

Ty první figurky byly malé do 20 cm, ale tu svoji fantazii může člověk rozvinout na těch větších. První figurky přežily i potopu v roce 1998, kdy nám kamenný most v Dobrém, který vzala voda, zničil dům. Tam jsem celý život bydlel, měl jsem ho zrekonstruovaný. Myslel jsem, když přijde povodeň, tak ten most nás zachrání, byl železobetonový. No bohužel, že se to obrátí, a že ten most nás zničí, jsem nemyslel. Ten most se utrhł a proletěl nám barákem, měli jsme velké štěstí, že jsme to vůbec přežili. Byl to velmi nepříjemný okamžik v životě. Něco se zachránilo, něco nám dali přátelé. Pak nám poskytla Obec Dobré ubytování v paneláku - v „Pentagonu“, – rok jsme tam bydleli. Jenže člověk, celý život byl zvyklý něco dělat v pohybu, prakticky jsem celý život stavěl. A v paneláku, kde najednou nic! Manželka má ráda kytičky, je taky velice pracovitá, to je vidět i na naší zahradě.

Tak jsme se rozhodli, že si něco seženeme, až jsme přišli sem do Trnova. Tady to je úplně jako jsme to mívali: kuchyně, obývací, stejná dlažba ze stejné doby jako u nás na Dobrém. Bydlel tu kdysi pan Dušek, po něm pan Šemro. My už jsme tady 9 let, 10 let od povodně.

Proto já paní Martu Netíkovou, která je hybnou silou sdružení „Trnov sobě“, vůbec neznal a divil jsem se, jak se tady v Trnově vyskytla!

No, původně jsme myslel, že to bude jen pro nás, ale dům je dost veliký a tak tu bydlí i syn Jirka s manželkou Martou.

Já u každého řezbáře obdivuji, že se umí u každé figurky vypořádat s proporcemi. Vidím, že tu máte spoustu věcí, drobností, hrnečků a jiných malých nádob, škeblí a jiných miniatur, vy se asi vyžíváte v detailech a drobnostech?

Postupně se člověk dopracovával k detailům. Mě fascinují barokní sochy, konkrétně Matyáše Brauna, baroko a jeho rozevláté postavy mě inspirují, staří umělci renesance a baroka nejvíce. Modernu nemám rád, když člověk neví, co dílo vlastně znamená.

A co měřítko, ve kterém postavičky vyrábíte, nejvíce jich je kolem 30 cm.

Zkouším i větší. Nejvíce se pokouším o postavičky podle obrázků nebo i z hlavy. Postavu úplně nekopíruji, spíš jen mrknu. Třeba tito králové, to je z mé fantazie, co si člověk pamatuje z pohádek, tato postava krále je z pohádky Pyšná princezna „ Našli moji rádcové, našli, našli.“

Ano, vidím v ní herce Neumanna, to je přesně on. Ruce před sebou, drží jablko, přihrbený. A vy máte tento betlém jako základ a ten rozšiřujete a doplňujete?

Mám zatím dva, ale tento větší rozšiřuji, protože není možné všude vystavovat celý betlém, jen třeba některé figurky. Tento celý byl vystavený v Polsku.

Nejčastěji dělám darovníky, krále, madony, andělé i ovečky, ale málo, zatím se do nich moc nepouštím, zatím se jich bojím. Bohužel zvíře je něco jiného. Nejvyšší postavička je madona, tu zde můžete vidět, a stejně veliký byl svatý Václav, kterého jsem daroval bratrovi k 70. Narozeninám. Vloni byl k vidění v Rychnově na výstavě.

A kde nejbliže mohou zájemci vaše figurky vidět?

Před Vánoci mi volal pan Tydlidát z Rychnova nad Kněžnou, a tam ve Společenském centru jsem vystavoval společně s dalšími betlemáři.

A kdy nejvíce tvoříte, ve které ročním období, předpokládám, že před Vánocemi?

Dá se říct, teď jsem momentálně některé dodělal, ale člověk na to musí mít náladu, dělám to průběžně celý rok, ale nejvíce

aktivit je teď, kdy den se zkrátí a člověk má čas se tomu věnovat. Sám rád chodím na výstavy a žasnu, co jiní řezbáři vytvoří a jaký kdo má svůj styl.

Kde berete materiál, lípu?

Různě, něco jsem koupil, něco mi přivezl příbuzný. Teď před námi porazili lípu, tak jsem zkoušel i ze syrového dřeva. Někdo raději dělá ze starého proschlého, snad 10 let starého. Lípa je zrádný materiál, krásně se z něho dělá, ale pak říznete a objeví se suk.

Určitě to chce i kvalitní dlátka.

To určitě, mám sadu našich-Narex, pak taky švýcarská dlátka, jsou kvalitnější, ale taky dražší. Problém je v ošetřování dlátek a broušení. Broušení je náročné a je to samostatná kapitola. Dlátka se musí vyrobit ze speciální oceli.

Říkal jste, že jste měl i jiné záliby.

Od mala jsem měl mnoho zálib, sbírali jsme kytičky, dělali herbáře, chytali ryby na potoce, sbírali nálepky ze sirek, známky, mince, chodil jsem do houslí. Měli jsme kapelu v 70. letech, hráli jsme na výročních schůzích, na 1. Májích jsme hráli Kmochovy pochody v originálech, které byly nesmírně těžké, 5 křížků jen to fikne. Pozdější úpravy skladeb to už nemají, a to nás nebavilo. Pochody mě baví doteď, nedávno jsme hráli v Přepychách, ve Voděradech.

Mám zálibu v literatuře, sbírám fotografie, čtu knihy o historii, Egyptu, Pompejích. Mám několik výtisků biblí.

Zkoušel jsem i řezbářskou práci s motorovou pilou, ale na všechno musí mít člověk grif, raději jsem od toho upustil.

A když tvoříte, máte raději klid na práci v nějaké dílně nebo můžete mít i společnost. A děláte i na zakázku.

Nedělám na zakázku, abych figurku dělal na určitý termín, to nejde. Dělal jsem v automobilce a tak moc času zase nebylo a pevné termíny bych nemohl dodržet..

Manželce nevadí, že vyřezávám doma v kuchyni. Musím k tomu mít pohodu.

Tak já vám přeji mnoho zajímavých nápadů a klid na vaši práci.

A k tomu ať vám slouží zdraví a ruce nebolí.

Připravil Václav Hlavsa

Sedmiletá válka na Opočensku

Miroslav Nejman

V letošním roce si připomínáme několik výročí, která řadíme mezi tzv. „osudové osmičky“. Jsou to výročí významných událostí, které se odehrály ve dvacátém století v letech s osmičkou na konci (1918, 1938, 1948 a 1968). Já bych vám chtěl ale vyprávět o události, která se stala před 250 lety, není moc známá a ani ji nikdo nepovažuje za příliš osudovou. Pro zdejší oblast i evropský vývoj však určité osudová byla.

Lidské dějiny jsou spíše dějinami válek. Je to vlastně takový začarovaný kruh – je mír, vyhlásí se válka, válčí se až se opět dospěje k míru. Ne jinak tomu bylo i v 18. století, roku 1756 vypukla válka mezi Pruskem a Velkou Británií na jedné straně a Habsburskou monarchií, Francií a Rusem na straně druhé. Tato válka trvala sedm let, odehrálo se v ní mnoho velkých bitev a zemřelo mnoho vojáků a civilistů. Bojovalo se nejen v Evropě, ale i v severní Americe a Orientu. Někteří historikové ji právem nazývají válkou světovou. V létě 1758 se válečné hrůzy dostaly i sem do našeho okolí. Na jaře 1758 se pruský král Fridrich II. Veliký rozhodl ukončit válku a vypořádat se s císařovnou-královnou Marií Terezií jednou provždy. Válka se totiž vyvíjela trochu jinak než podle jeho představ, vyhrál sice bitvy u Lovosic (1. 10. 1756) a u Štěrbohol (1757), ale okusil i tvrdou porážku u Kolína (18. 6. 1757) a proto usoudil že nejlepším způsobem k ukončení konfliktu bude obsadit Vídeň. Počátkem května vtrhli Prusové ze Slezska na Moravu. V cestě na Vídeň jim stála jediná významná překážka – pevnost Olomouc. Fridrich si nemohl dovolit tuto pevnost obejít a nechat ji ve svém týlu, ale také nepředpokládal, že by byl nějaký problém ji obsadit a to byla hrubá chyba. Prusové obléhali Olomouc až do začátku července a spotřebovali téměř všechny zásoby munice a potravin. Zásobovací konvoj ze Slezska, tvořený asi 4000 vozy a 2500 kusy hovězího dobytka, byl 30. června u Domašova nad Bystřicí přepaden a téměř zničen. Přepadové akci velel generálmajor Ernest Gideon von Laudon a stala se jeho prvním velkým úspěchem. Protože na jih od Olomouce zaujal bojové pozice maršál Daun, nezbylo Fridrichovi nic jiného, než se stáhnout přes Hradec Králové a Náchod zpět na své území. A právě při tomto ústupovém manévru se válka přenesla do našeho kraje.

14. července obsadili Prusové Hradec Králové, tehdy ještě město obehnané středověkými hradbami. Jejich ústup pozorně sledoval maršál Daun a zaujal výhodné obranné postavení na jih a na západ od města. 15. července obsadil Opočno vítěz od Domašova generál Laudon. Jeho sbor tvořily 2 prapory pěšího pluku Haller, 3 pluky chorvatské pěchoty, husarský pluk Nadasdy a několik lehčích doprovodných děl – celkem asi 5 300 vojáků. Jeho úkolem bylo přepadat pruské zásobovací jednotky a znemožnit Fridrichovi spojení s Kladskem a jeho vojsko tak v Hradci izolovat.

Pruský král si velmi brzy uvědomil nebezpečí, které představoval Laudon a už 16. července, časně ráno, vyrazil s menší vojenskou skupinou k Opočnu. Jeho plán byl celkem jednoduchý, větší uskupení (asi 3200 mužů pěchoty a 3700 jezdců) pod velením generál-poručíka Fouqueho mělo postupovat přes Jílovici, České Meziříčí až k Dobrušce a tam zahájit bojové operace s Laudonovým sborem. Menší část uskupení (asi 1000 mužů pěchoty a 2300 jezdců) pod královým přímým velením by pak od Přepych vtrhla do Laudonova týlu a zcela ho zlikvidovala.

Situace se však opět vyvinula trochu jinak, postup Fouqueho jednotek zbrzdily špatné cesty a množství rybníků a mokřadů u Českého Meziříčí a tak první nepřátelské jednotky, které Laudonovy stráže zpozorovaly, byly z Fridrichova uskupení. To už bylo kolem 8.

hodiny ranní. Laudon proti Prusům vyslal Nadásdyho husary a nařídil pěchotě aby se formovala do protáhlé linie na kraji opočenské obory. Střed jeho sestavy se nacházel přibližně proti mezeře mezi Dobříkovcem a Přepychami.

První boje se odehrály u Mokrého, kde přesila Fridrichových dragounů a husarů zahнала Laudonovu jízdu až k oboře. Mezitím se k boji sešikovali i Prusové. Fridrich měl k dispozici pouze 5 praporů pěchoty, které umístil na pravé křídlo u Přepych. Před klasické pěšáky zařadil elitní granátnický prapor z pluku Wedel a na vyvýšenině u Dobříkovce nechal postavit dělostřeleckou baterii. Bitvu zahájili Prusové palbou z děl, vzápětí vyrazili pěšáci s nasazenými bodáky jednotným krokem vpřed.

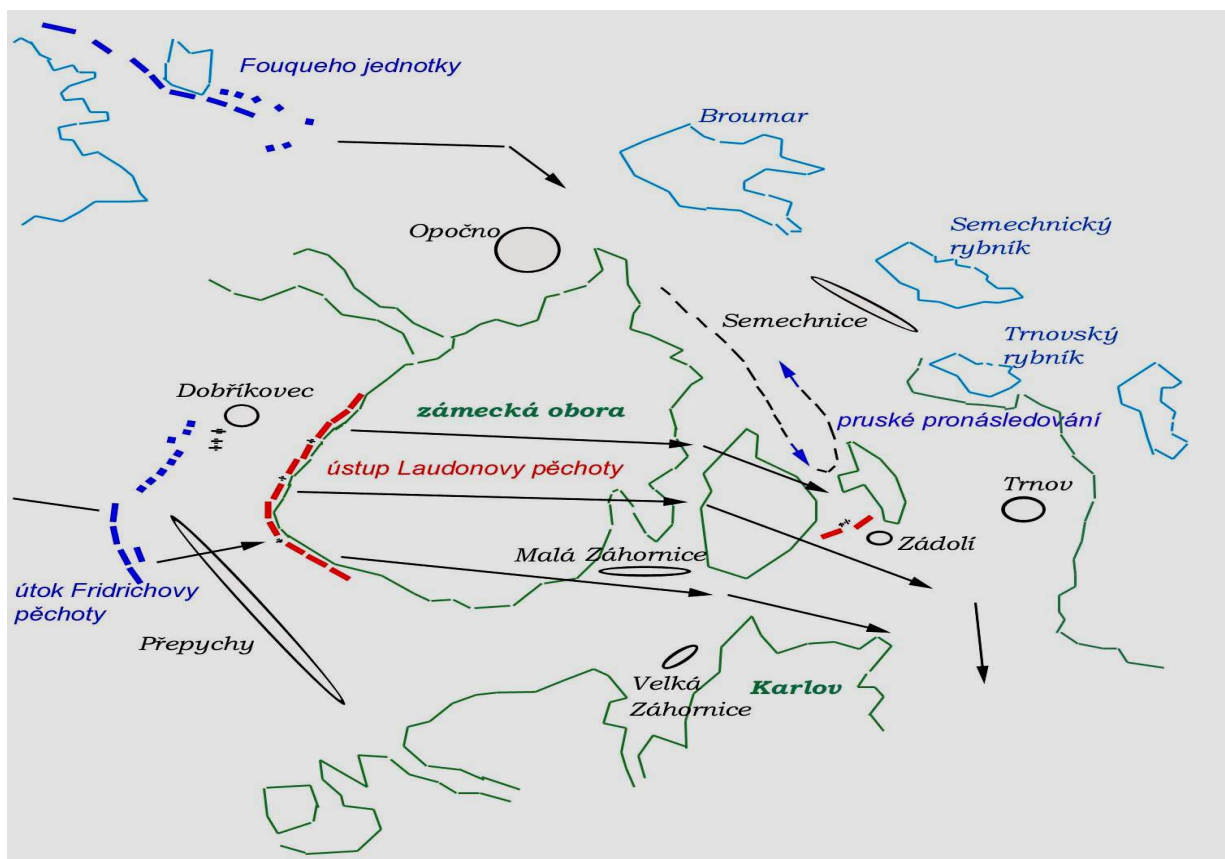
Pruští granátníci útočí

V této chvíli byl ve výhodě spíše Laudon. Jeho pěchota byla v početní převaze a rozmístění na kraji obory znemožňovalo účinně použít jezdeckta. Nepřítel musel také útočit do kopce, což bylo pro pěšáky zatěžující. V tento rozhodující okamžik začínající bitvy dostal Laudon zprávu o silných pruských jednotkách generála Fouqueho na druhé straně Opočna. Proti takové přesile by byl veškerý boj marný. I kdyby jeho pěšáci ustáli pruský útok Fridrichových jednotek, vpadly by jim Fouqueho jednotky do zad a zcela jistě by je zničily. A proto se Laudon rozhodl stáhnout všechny své vojáky z boje a ustoupit přes Byzhradec k Rychnovu nad Kněžnou. Pruský útok se naštěstí pro něho zpomalil při průchodu Přepychami, za vesnicí se vojáci museli znovu sešikovat. I tak v oboře dostihli část chorvatské pěchoty a v nerovném boji padlo 30 mužů a 97 bylo zajato.

*Císařsko – královská
pěchota v boji*

Prusští husaři se pokusili Laudonovy jednotky pronásledovat, ale oba prapory Hallerova pěšího pluku se u Zádolí otočily, znovu se zformovaly k boji a palbou svých doprovodných děl přinutily Prusy pronásledování zanechat. Prusové pak obsadili Opočno, kde loupili a kradli. Fridrich II. se ubytoval na zámku, do 18. července odpočíval a pak se projel po okolí a zavítal i na Chlum u Dobrušky. Pruské jednotky vyklidily Opočno 23. července a Laudon město znovu obsadil, ale vzápětí se stáhl k Záhornici kde zaujal lepší obranné pozice. Do 8. září se pruské vojsko stáhlo přes Náchod do Kladska a válka se přesunula na jiná bojiště.

Mapka válečných operací

Bitva u Opočna se vlastně nekonala a změnila se v pouhé lokální šarvátky a manévrování. Tato malá epizoda velké a tvrdé války pomalu upadla do zapomnění. V případě, že by se konala, by však měla následky nejen pro tehdejší obyvatele zdejšího okolí, ale i pro vývoj samotné války a poválečného uspořádání Evropy. Generál Laudon totiž sehrál důležitou roli v pozdějším sledu událostí a v císařsko-královské armádě sloužil až do své smrti roku 1790.

Použité zdroje:

Honl, Ivan. Boje u Opočna v červenci 1758. Od kladského pomezí, 1932, s. 50. kolektiv autorů. Pod císařským praporem : historie habsburské armády 1526-1918. Praha: Elka Press, 2003.

<http://oldmaps.geolab.cz> – mapy 1. vojenského mapování, list č. 97

Pozdrav z kanadsko-americké hranice

Hned v úvodu našeho podzimního povídání se vám musím k něčemu přiznat. Před týdnem jsem totiž zjistil, že nám uběhly 3 měsíce od posledního vydání Obecního zpravodaje, a že opět nastal čas, kdy bych měl zasednout ke stolu a porozmýšlet o nějakém zajímavém vyprávění. Ne, že by nebylo o čem vyprávět. Myslím, že témat je stále ještě dost, ale volného času se moc nedostává. Před dvěma týdny jsme se vrátili z 15 denní cesty po Americkém západě a za tři dny zase odjíždím pryč a to do 550 km vzdáleného Great Smoky Mountains National Park, který se nachází na hranicích Tennessee a Severní Karolíny. V tomto parku máme v plánu podniknout 5 denní, 90 km túru, a to vše jen s batohem na zádech, holemi v ruce a s medvědy v patách. No, ale o tomto výletu možná někdy jindy. Dneska jsem si pro vás připravil tak trošku něco jiného – Niagarské vodopády.

Niagarské vodopády můžete najít na hranicích USA (stát New York) a Kanady (provincie Ontario), a to asi 30 km od města Buffalo. Mnoho lidí má představu, že ony vodopády leží v panenské krajině, kde se jen tak někdo nepodívá popřípadě je složitější se tam dostat. Opak je ale pravdou. Toto místo je velká turistická atrakce, a proto obě strany lemují města nesoucí stejný název jako ony vodopády. Tady bych snad jen dodal, že americká strana je kupodivu více přírodní (státní park), kdežto kanadský břeh je lemován hotely.

A proč se vlastně říká Niagarské vodopády a neříká se jen Niagarský vodopád? To je z toho důvodu, protože tam není jen jeden, ale zrovna tři. Jak se říká, na blbou otázku, blbější odpověď. Já vím. Ten pro nás asi nejznámější je tzv. Horseshoe Falls a název je jednoznačně odvozen od tvaru samotného vodopádu – podkova = horseshoe. Tento vodopád leží víceméně na straně kanadské než americké. „Podkova“ je 53 m vysoká, stejně tak, jako řeka, hluboká za ní, po obvodu 671 m dlouhá a udává se, že téměř 90% vody z řeky Niagary proteče právě tímto vodopádem. Tento vodopád je znám i tím, že je po většinu času zahalen do vodní mlhy, což jej tvoří ještě více krásnějším, tajemnějším a romantičtějším. Jako turista se dostanete k vodě velice blízko, vlastně až na dosah, a to z obou stran. Snad jen plavání bych v blízkosti samotného vodopádu moc nedoporučoval. Rychlost proudu vody na přepadové hraně se totiž pohybuje mezi 30-40 km/hod, a to si nejsem dost jistý, že by tak rychle někdo z nás dokázal plavat. Ještě bych snad dodal, že se někdy můžete setkat s názvem Kanadské vodopády, ale myslím, že prvně uvedený název je dosti výstižný a jednoznačný. Určitě bych neměl opomenout jeden fakt, že tvar podkovy se v průběhu, řekněme 300 let, změnil k nepoznání. Pokud v roce 1678 byl tvar vodopádu

bych v blízkosti samotného vodopádu moc nedoporučoval. Rychlost proudu vody na přepadové hraně se totiž pohybuje mezi 30-40 km/hod, a to si nejsem dost jistý, že by tak rychle někdo z nás dokázal plavat. Ještě bych snad dodal, že se někdy můžete setkat s názvem Kanadské vodopády, ale myslím, že prvně uvedený název je dosti výstižný a jednoznačný. Určitě bych neměl opomenout jeden fakt, že tvar podkovy se v průběhu, řekněme 300 let, změnil k nepoznání. Pokud v roce 1678 byl tvar vodopádu

jen velmi lehce zakřivený a tvar podkovy ani náhodou nepřipomínal, dneska tomu je zcela jinak, jak dokazuje přiložený obrázek. Může za to vodní eroze, která „vyžírá“ podkovu rychlostí 30 cm/10 let.

Dále zde můžete vidět American Falls a Bridal Veil Falls. Oba vodpády leží na americké straně a najdete je jen pár metrů od „podkovy“. Dle mého názoru se jí svou krásou zdaleka nevyrovnají, na druhou stranu své kouzlo rozhodně mají.

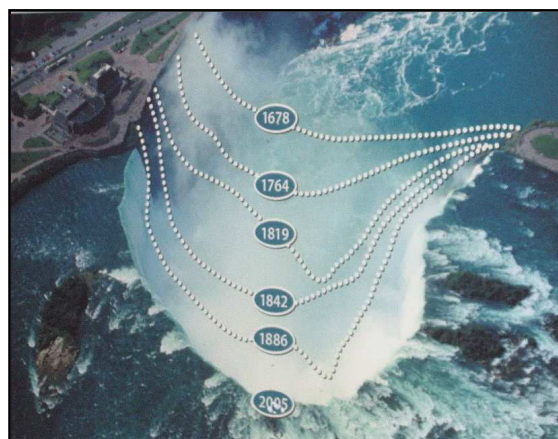
Pro vás, jako turistu, tu čeká hned několik atrakcí. Můžete si zaplatit vstupenku na loď (Maid of the Mist), která vás doveze až k samotným vodopádům. Dále se můžete podívat, jak to vlastně vpadá za vodopádem.

Kanadáné tam totiž mají vyrubané štoly. Můžete si rovněž zaplatit vyhlídkový let,

pokud byste chtěli snímek z ptačí perspektivy, popřípadě pokud nechcete obětovat tolik peněz, doporučil bych 160 m vysokou vyhlídkovou věž s názvem Skylon (z roku 1965). Dále můžete na kanadské straně navštívit muzeum Niagarských vodopádů, kde je velká část expozice věnována tzv. Daredevils (Odvážlivcům). A právě o této části bych se tu na závěr rád zmínil.

Při pohledu na obrázek Horseshoe Falls vás určitě napadlo, co by se asi stalo, kdyby někdo na lodi nebo jen tak skočil z vodopádu dolů. Musím vás ujistit, že nejste sami komu se tato myšlenka honila hlavou. Už v roce 1901 se 63 letá učitelka Annie Edson Taylor pokusila překonat vodopády v dřevěném sudu vycpaného pouze peřinou a to vše pouze pod

vidinou slávy a zbohatnutí. Jak si usmyslela, tak učinila. Nechala se zavřít do sudu a poslat přes vodopády. Kupodivu tento pokus přežila, a to bez větších zranění, její výrok však mluví za vše: “Nikdo by to už nikdy neměl zkoušet!”. Slavnou se stala, to ano, ale ve výsledku měla velkou smůlu, protože se ukázalo, že její manažer je podvodník. Sebral všechny peníze a jednoduše se vypařil. Slavná Annie zemřela o 10 let později ve věku 83 let v nemocnici pro chudé. Tato žena však nebyla sama, kdo se pokusil pokořit Niagarské vodopády. Po jejím úspěchu přišli další odvážlivci (15), jejichž pokusy byly více či méně úspěšné (10), mnohdy však končily i smrtí (5). A věřte, že se vodopád nezdolávali jen v sudu, ale i v kouli, kruhu, kajaku a dokonce na vodním skútru. Pro nás Čechoslováky tam je však jedna zajímavost. Mezi těmi, co přežili, byl i čecho-kanadán Karel Souček (1947-1985). Po jeho úspěšném pokuse v roce 1984, mu ale byla udělena pokuta ve výši \$500, neboť neměl licenci na provádění akrobacie. Jeho osud mu však dále nepřál. Daredevil Souček, který si chtěl vydělat peníze na založení muzea v Niagara Falls (Ontário), se o 7 měsíců později v houstonské hale Astrodome, stát Texas, nechal spustit v sudu z výšky 55 m do nádrže s vodou. Sud byl však uvolněn předčasně, začal se neočekávaně točit a narazil na okraj nádrže. O den později Karel Souček umírá v nemocnici na následky velice závažných zranění. A to už je pro dnešek skutečně všechno vážení čtenáři. Tentokrát je to o něco kratší, ale já doufám, že se vám to i tak líbilo. Přeji Vám hezký a úspěšný den.

SDH Houdkovice

&

“VKV” Koňáci

Vás všechny zvou na historicky první vyjíždku na koních krásnou krajinou se suprovou vyhlídkou na okolní svět dne

1.11.2008

Prezentace od 9-ti na hřišti v Houdkovicích, odjezd v 10:00 přesně.
Startovné 100 Kč, v ceně guláš a nápoj.
Občerstvení je zajištěno.

Odpoledne jsou na programu soutěže o ceny v disciplínách barely, tyče, klobouková, jízda zručnosti s překvapením...
Hříšníkům nepomůže ani pokání na křížové cestě, večer bude posezení v hospodě a zúčtování.

Do 18 let je přilba povinná.
Prosíme o předběžné nahlášení koní například smskou.

Kontakt na nás:

V. Tomáš
K. Jirka

776329420
607668870

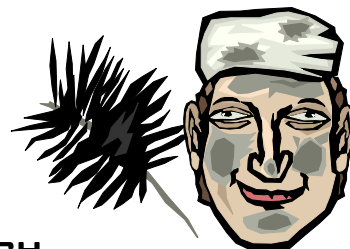
V. Milan
V. Majda

775107042
737588868

Chcete mě?

PAN JAROSLAV MELOUN
Z MĚLČAN BUDE V NAŠICH
OBCÍCH DNE 31. ŘÍJNA 2008

ČISTIT A VYMETAT KOMÍNY. POKUD
BUDETE MÍT V TOMTO TERMÍNU O TYTO SLUŽBY
ZÁJEM, JE MOŽNÉ SE ZAEVIDOVAT V OBCHODECH
V TRNOVĚ ČI V HOUDKOVICÍCH, NEBO PŘÍMO NA OBEČNÍM ÚŘADU
V TRNOVĚ.

Bezdrátový vysokorychlostní neomezený internet –

* provozuje COMA s.r.o. * Polička*

V říjnu zřízený zdarma!

1 Mb/s
495,- nebo 421,- měsíčně,
podle délky smlouvy

volejte

3 Mb/s
583,- nebo 495,- měsíčně,
podle délky smlouvy

Další informace na telefonu: 775 077 109 nebo www.unet.cz

Od 1. týdne v lednu 2009
připravuje opět paní Kubíková a kulturní komise v Trnově
v Kulturním domě v Trnově

Taneční pro manželské páry a partnerské dvojice

Na správnost kroků budou dohlížet mladí lektoři:
Martin a Marie Machovi
z Nového Města nad Metují

Zopakujete si standardní i latinskoamerické tance
a naučíte se i něco nového - celkem v 8 lekcích,
(z toho 1 prodloužená a závěrečný věneček)

Cena bude stanovena podle počtu přihlášených párů:
Cca 1 100,- Kč za pár.

**Prosíme zájemce o taneční, aby se co
nejdříve telefonicky přihlásili.**

Podrobné informace a přihlášky :
p. Stanislava Kubíková, Trnov 45

776 128 381

494 621 451

e-mail: [**kubik@trnov.cz**](mailto:kubik@trnov.cz)

Na základě počtu přihlášených párů budou zvoleny
dny a hodiny pro taneční. (předpokládáme, že pátek a neděle)